

Tydlig gestaltning av vår egen tid

KONST

Skulptur
Siobhán Hapaska

Teckning
The drawing room
Magasin 3
T o m 8 juni

Det är lätt att beskriva vad Siobhán Hapaskas skulpturer består av, till exempel fårull, koppar, glasfiber, aluminium, engelsk ek, björk, kokosnötter, silverlod, bomullsväv. Naturliga material blandas med teknikens. Det är mindre självklart vad verken betyder.

Skulpturen "Snow seared" består av en ställning med böjda rör utan något tydligt användningsområde, mer än att varje böj bär ett hopskruvat kokosnötskal, och likt en julgran är dekorerad med snöstjärnor. Fast just de här glittror inte utan är skurna ur trä och lite lätt brända. Ställningens rör är dessutom klädda i stickat ullgarn. Det är som om form och funktion, den fasta ställningen mot det mjuka garnet, inte sammanfaller. Motsättningen mellan det konceptuellt komplicerade och drömligt lätta blir hela poängen.

I rummet hörs ett svagt porlande av en bäck som rinner, fåglar som kvittrar. Det är rofyllt och meditativt, men stämningen bryts med jämna mellanrum av ett snabbt, intensivt dån. Ett flygplan flyger förbi och vår tid, dess teknologi och allmänna destruktion av naturen gör sig påmind.

I "Ecstatic" åker en torkad buske karusell, en så kallad tumbleweed, med hjälp av en eldriven motor och magneter. För de flesta är busken mest känd genom amerikanska filmer där den rullar längs en

övergiven gata i ett ödsligt landskap. Scenen förebådar allt som oftast en dramatisk vändning. I Hapaskas verk vänder busken i varje hörn i evighet utan att någon annan dramatik utspelas.

Magasin 3 visar sin samling med Siobhán Hapaskas verk, de löper över en femtonårsperiod och följer en tydlig röd tråd i kontrasten mellan naturens självklarhet och kulturens märkliga intrång. Hennes verk ställs mot dem i utställningen "Otherworldly" där bland annat Anish Kapoor's blåsvarta hålrum är en synvilliga och rymdens oändlighet sprängts in i ett sovrum i Pipilotti Rists dockskåpsinstallation.

Men den verkliga genklangen får Hapaskas verk i utställningen "The drawing room", som ger smakprov ur konsthallens omfattande teckningssamling. Urvalet följer varken tid eller rum. Carl August Ehrensvärd delar väg med både Bror Hjorth och Kendall Geers. Tematiskt spänner teckningarna från att skildra naturens våldsamma krafter och psykets gränslöshet till teknologins ingrepp i våra kroppar. Carl Fredrik Hills så kallade sjukdomsteckningar av träd och natur ställs mot Ann Böttchers precisa studier av en isolerad gran och Alfred Leslies utmanande nakenakter och Jacob Stangerups erotiska närbilder.

Det är en liten utställning men rik, och liksom hos Hapaska finns här ett genomgående tema som berör natur i kulturen och mänsklighetens natur. Och det, kan man säga, är i sig är en tydlig teckning av vår egen tid.

KATARINA WADSTEIN
MACLEOD

kultur@svd.se

"Snow seared" av Siobhán Hapaska. FOTO: CHRISTIAN SALTAS